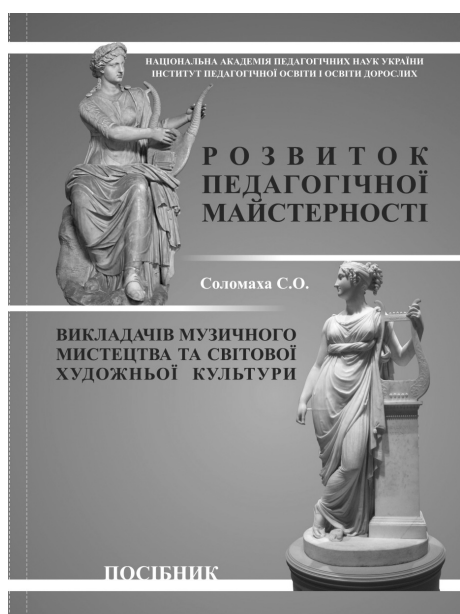

ПЕДАГОГІКА ТА МИСТЕЦТВО В ДІАЛОЗІ ВІДКРИТИХ СМИСЛОВИХ СВІТІВ

(Рецензія на посібник С. О. Соломаха «Розвиток педагогічної майстерності викладачів музичного мистецтва та світової художньої культури». – Кіровоград : Імекс - ЛТД, 2013. – 158 с.)

У зв'язку з реальним станом культурного розвитку молоді, що перебуває у складній соціокультурній ситуації, оскільки постійно зазнає впливу новітніх культурних форм, стилів і напрямів, які є носіями специфічних естетичних цінностей та етичних правил і норм, соціокультурного значення набуває проблема розвитку педагогічної майстерності викладачів музичного мистецтва та світової художньої культури. Система освіти не може обмежуватися тільки трансляцією

наукового знання, усталених етичних норм і художньо-естетичних цінностей. Її призначення полягає у вихованні особистості, здатної орієнтуватися в сучасному культурному просторі, відрізнити мистецтво від псевдомистецтва й на основі цього набувати власної системи загальнолюдських і художньо-естетичних цінностей.

Автор здійснила ґрунтовний аналіз феномену педагогічної майстерності як інтегральної складової становлення особистості викладачів музичного мистецтва та художньої культури на основі принципу культуровідповідності, що передбачає співзвучність навчання і виховання вимогам середовища й часу, розвиток особистості в контексті сучасної культури та науки, орієнтацію освіти на культурні цінності, опанування і збереження найкращих національних і світових досягнень людства, розвиток через призму професійно значущих якостей викладачів мистецьких дисциплін.

С. О. Соломаха є новатором в обґрунтуванні педагогічних умов, які сприяють розвитку педагогічної майстерності викладачів музичного мистецтва та світової художньої культури:

- наявність позитивної мотивації на досягнення цілісності, безперервності й системності процесу самовдосконалення особистості у фаховій діяльності, що ґрунтується на єдності пізнавальної активності та творчого підходу викладача мистецьких дисциплін до відбору видів, форм, засобів і прийомів здійснення мистецько-педагогічної діяльності;

- спрямованість фахової діяльності викладачів на активне опанування культури та мистецтва, що відображає залежність розвитку їхньої педагогічної майстерності від ступеня засвоєння ними культурних цінностей, репрезентованих у творах мистецтва, та сформованого на їх основі ціннісного світовідношення, що виявляється в реалізації культурологічного та аксіологічного потенціалу фахової діяльності;

- створення сприятливого емоційно-психологічного мікроклімату на заняттях із мистецьких дисциплін; урахування емоційного самопочуття кожного студента як унікальної особистості, а також суб'єктивної позиції майбутнього вчителя мистецьких дисциплін як носія загальнолюдських і культурних цінностей; орієнтація педагогічного процесу на творчу співпрацю;

- реалізація принципів домінування аксіокультурного контексту, гуманізації, індивідуалізації, активності, креативності, розвивального навчання, спільної діяльності студентів і викладачів, варіативності видів мистецької діяльності на заняттях із циклу музичних і культурологічних дисциплін.

Розроблена автором технологія формування комунікативної культури викладачів як мистецтва діалогу особистості з художнім твором дозволяє виявити специфіку сприйняття мистецтва, пов'язану з ціннісним ставленням людини до етико-естетичного ідеалу митця, матеріалізованого в художньому творі. Матеріали, викладені у посібнику, створюють підґрунтя для формування аксіологічного ставлення до мистецтва й орієнтації особистості у світі духовних цінностей, що сприятиме творчій професійній діяльності викладачів мистецтва.

Рецензент – Наталія Миропольська